

## POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku R. B. i K. B.

o stwierdzenie ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,  
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora  
Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 2 czerwca 2020 r.,

**odrzuca wniosek.**

### UZASADNIENIE

Pismem z 25 maja 2020 r. (data oddania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego) R. B. i K. B., powołując się na art. 129 Konstytucji Rzeczypospolitej, wnieśli o uznanie ważności wyboru R. B. na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej w wyborach prezydenckich z 10 maja 2020 r. Wnioskodawcy wskazali, że oddali swoje głosy na kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej R. B., a zatem to R. B. został wybrany Prezydentem Rzeczypospolitej w pierwszej turze wyborów stosunkiem głosów 100%.

W odpowiedzi Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wskazał, że z uwagi na brak możliwości głosowania na kandydatów i nieprzeprowadzenie w związku z tym głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej 10

maja 2020 r., Państwowa Komisja Wyborcza nie mogła: ustalić wyników głosowania na kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej i sporządzić protokół głosowania (art. 316 Kodeksu wyborczego); stwierdzić, w drodze uchwały, wyniku wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (art. 317 § 1 Kodeksu wyborczego); podać do publicznej wiadomości wyników głosowania i wyniku wyborów, w formie obwieszczenia, które podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw (art. 318 § 1 i 3 Kodeksu wyborczego). Zdaniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej brak było także podstaw do sporządzenia i przekazania Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Sądowi Najwyższemu sprawozdania z wyborów, gdyż zgodnie z art. 320 Kodeksu wyborczego sporządza się je nie później niż 14 dnia po podaniu do publicznej wiadomości wyników wyborów, które nie zostały ustalone w konsekwencji nieprzeprowadzenia głosowania.

W odpowiedzi Prokurator Generalny wyraził pogląd, że wniesiony wniosek powinien zostać odrzucony, wskazując, iż Sąd Najwyższy w kwestii ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej orzeka z mocy prawa, nie zaś na wniosek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej ważność wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej stwierdza Sąd Najwyższy.

Stosownie do art. 324 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684; dalej: k.wyb.) Sąd Najwyższy na podstawie sprawozdania z wyborów przedstawionego przez Państwową Komisję Wyborczą oraz po rozpoznaniu protestów rozstrzyga o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej. Artykuł 324 § 1a k.wyb. przewiduje, że w sprawie ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Sąd Najwyższy orzeka w składzie całej właściwej Izby. Zgodnie z art. 26 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2019, poz. 825) stwierdzanie ważności wyborów należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Jak wynika z zestawienia powołanych przepisów Sąd Najwyższy w składzie całej Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych rozstrzyga o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej z urzędu, a podstawą tego rozstrzygnięcia

są sprawozdanie z wyborów przedstawione przez Państwową Komisję Wyborczą oraz opinie wydane w wyniku rozpoznania protestów przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej. Skoro żaden podmiot nie został wyposażony w kompetencję do żądania stwierdzenia ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, wniosek zgłoszony przez R. B. i K. B. – jako niedopuszczalny – należało odrzucić.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.